

[Aksel Larsen.]

den offentlige debat hævdes, at Danmark kun forhandler under forudsætning af, at der ikke opstår toldgrænser i Norden, må jeg tillade mig at spørge ministeren, om regeringen da senere over for Fællesskaberne har taget forbehold af den nævnte art.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Nyboe Andersen): Danmarks forhandlinger med De europæiske Fællesskaber foregår på basis af beslutninger, der er taget her i folketinget, og ikke på basis af offentlige udtalelser i øvrigt.

Den danske ansøgning blev indgivet i maj 1967 og følger folketingets beslutning af 11. maj 1967, som blev bekræftet sidst her i tinget den 11. november 1970. Grundlaget er, at regeringen bemyndiges til at genoptage forhandlingerne om dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber sammen med Storbritannien, idet folketinget udtrykker forventning om, at også de øvrige skandinaviske lande løser deres samarbejdsforhold med De europæiske Fællesskaber. Det blev uddybet i 1967 i et memorandum sammen med den danske ansøgning, hvor der henvises til denne beslutning af folketinget, og hvor man udtrykte håbet om, at andre medlemmer af EFTA, i særdeleshed de andre nordiske lande, fik mulighed for med Fællesskaberne at forhandle sig frem til egnede løsninger.

Mit indlæg ved forhandlingernes åbning den 30. juni sidste år undtager naturligvis ikke handelen, men understreger netop, at det er den danske regerings ønske, at hele det nordiske samarbejde skal udvides. Vi siger om dette samarbejde, at det på en række punkter, som citeret af hr. Aksel Larsen, går videre end samarbejdet inden for de seks, og disse punkter er udtrykkelig opregnet. Men at fri handel eksisterer mellem de nordiske lande, og at det er vores ønske at fortsætte den, er en fuldstændig selvfølge.

Nu er der åbnet forhandlinger med Sverige, Finland og Island, som vi var inde på i forbindelse med det foregående spørgsmål, og det må være berettiget at sige, at de danske forhandlinger om optagelse i fællesmarkedet foregår i forventning om, at disse nordiske lande løser deres samarbejdsforhold med De europæiske Fællesskaber. Afgørende er, at når folketinget i givet fald til

sin tid skal tage stilling til resultatet af Danmarks forhandlinger med Fællesskaberne, vil vi samtidig være klar over, hvilke resultater der er opnået i de andre nordiske landes forhandlinger. Så ved vi, hvilket grundlag vi også i denne henseende skal tage vor stilling på.

Aksel Larsen: Ministeren forklarer nu, at når man i den erklæring, han på den danske regerings vegne afgav i Bruxelles, udtrykkelig og bevidst har undladt at nævne handel, så betyder det, at man netop mente, at handelen var med, idet man sagde: det omfatter det hele. Jeg kan ikke acceptere det. Jeg gør opmærksom på, at den norske regering også afgav en erklæring, hvor den netop lagde særlig vægt på, at den fri handel mellem de nordiske lande måtte bevares, også om Norge kom i fællesmarkedet. Det gjorde den danske regering ikke. Nu har ministeren forventninger, men han erkender altså, at man ikke over for fællesmarkedet har sat op som en forudsætning for forhandlingerne fra dansk side, at den frie handel mellem de nordiske lande bevares. Det har man ikke gjort.

Men så er det, jeg spørger: er det da gjort senere? Statsministeren, som vel også tæller lidt, holdt den 12. marts i år en tale på Krogerup højskole om disse problemer. Jeg har fundet et referat af talen i Politiken, og det ser ud til, at afgørende afsnit af denne tale er refereret efter statsministerens manuskript. Ifølge Politiken skal han bl. a. have sagt:

„Vi har fra dansk side stillet klare forudsætninger op“ — klare forudsætninger — „nemlig, at vi kun forhandler om medlemskab, såfremt England bliver medlem, og at vi endvidere har den forudsætning, at den fri nordiske samhandel kan bevares.“

Statsministeren har den 12. marts erklæret: vi har over for fællesmarkedet sagt, at den fri nordiske samhandel skal bevares, ellers vil vi ikke forhandle. Jeg tillader mig at spørge: hvem skal man tro mest på, markedsministeren eller statsministeren?

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Nyboe Andersen): Man skal tro både på statsministeren og markedsministeren. Der er ikke nogen modstrid mellem;